

KORTÁRSAIM

ALADICS JÁNOS

*Szaladgáljunk
mások örömére
a kultúra
úgyis kuluk*

*ki a fenét
esz a fene
ha a könyvet
megszerette*

*szaladj János
rohanj János
mitől büzlök
ez a város*

*a bolondok
bolondsága
füstölög az
éjszakába*

*álmodj inkább
művészetet
kuluk helyett
egy kis kert*

*ahol könyvek
is teremnek
s a virágok
orgonálnak*

1970

BRENNER JÁNOS

1.

*Világjáró
vándor bujkál
szűkre szabott
bőröndben is*

*a távoli
utak során
megléted-e
az otthonod*

2.

*a világ gondjai
könyvekbe űznek
jólesik elbűjni
a mesék fenekén*

*a tréfás cimbora
s a kártyázó haver
miért rejtegeti
azt a komoly embert*

3.

*néha látom
az arcodat
és a gondok
árnyékait*

*e nyavajás
bőrünkben is
álmokat és
semmit eszünk*

1970

DANYI MAGDOLNA

*A kislány szemében
nem sírnak a babák
keményebb élet
kopogja lépteit*

*mi az irodalom
ebben a cirkuszban
hallgató sebek
vagy kacagó mámor*

*az álmaink
ködbe nőnek
hol a vigasz
a homokban*

*a magányban
terjed a csend
és a fűzfák
ráhallgatnak*

1971

DOBÓ TIHAMÉR

*A félelem virágait
ápolod szívedben
s a csodás táj
álomként teljesül*

*a magányos képek
jegenyévé nőnek
kertet teremt
a madarak éneke*

*a művészet marad
lépteink után is
csak nyomait vesszük
a szív sebeiben*

*meghajolsz végül
az árnyak kapujában
a gondolat előtt
virágzik a csend*

1972

FEHÉR KÁLMÁN

1.

*Ha két hangra
íródik az élet
felsebez végül
az iszonyat*

*a sziklák is akkor
félve megálmodják
a hajnali rózsák
ébredő mosolyát*

2.

*Ha sasok szívében
pacsirta énekel
a medvék hátán is
mókusok játszanak*

*és háború jön
minden tökszüretre
véres kések
rohannak az észnek*

*véres kések
rohannak az észnek
tökszüretre
jön a háború*

*a nagyság és erő
szépséggé változik
a pálmák alatt
születik az idő*

1972

GEROLD LÁSZLÓ

*Rendező elmével
a színek játékát
keresd a deszkán
az élet nyomait*

*a színészek
rég halottak
de a dráma
tovább folyik*

*a fájdalom
eljön közénk
feltámadni
a sebekben*

*ki él velünk
e toronyban
a temető
távlátában*

1971

GION NÁNDOR

Néhányszor majd
megüt az élet
és a sebeidből
gondolat fakad

ne higgy a szavak
lengé ruhájának
a felület színe
mindig csak takar

a siker az mindig
a bukás álarca
a fájdalom csak
a gondolat jele

1971

GOBBY FEHÉR GYULA

Érthetőbb-e
történelmünk
mint a jelen
kérdőjele

a valóság
néha álom
félelemmel
fűszerezve

élni s írni
álmatlanul
mire jó az
irodalom

a kérdések
sebeiből
nőnek-e
virágok

1972

GRÓSZ GYÖRGY

Értünk veszekszik
és reánk mosolyog
szabálytalan bohém
ez a direttore

unja a protokollt
és a süket dumát
hisz emberek vagyunk
ebben a bőrünkben

jó lapot csinálni
ez most a feladat
és utána jöhet
a cifra pihenés

még nem hét nap
ez a világ
s ezután is
akad munka

1970

GYÖRE KORNÉL

A fájdalmas
szerénységet
bilincsnek is
nevezheted

a könyvekből
magányba lépsz
hol kereshetsz
embereket

megértik-e
a diákok
a jó tanár
kételyeit

az élet az
könnyen fecseg
s a tudomány
mégis konok

1971

HORNYIK MIKLÓS

A születő gondolat
lépteit figyelni
egy fogalom lüktetését
hogy virágozik
a félelmes csend

nem menekülhetsz
ebből a világból
bőröd után
elhagy a fájdalom

kinézel végül
a szem ablakain
üres ez a táj is

a hazug életek
mit is beszélhetnek

kemény az igazság

1971

JUHÁSZ ERZSÉBET

Ha a macska
áruházba indul
könyvet vesz és
szemüveget

jócskán nevet
e fura világon
otthon pedig
okosan dorombol

tejezske helyett
világot hörpint
az álmokat
körülnyalja

de marad az
irodalom
és ezt tovább
hosszan nézi

egy kis mormolásra
kinyílnak a könyvek
s az írói álmok
elnezik a macskát

1973

JUNG KÁROLY

Valamikor
munkás leszel
hozzád nőtt már
a kapanyél

irodalmunk
vadon kertjét
óvjad meg a
sok paréjtól

a szeretet
virágait
öntözzed csak
szorgalmasan

eső után
mint a virág
kinő majd a
kapanyél

szegényember
a kapából
szép szerényen
majd megél

1972

KALAPIS ZOLTÁN

A tanító
mire tanít
inkább tanul
mások helyett

a hallgató
mosolyában
beszélnie
kell a csendnek

szemüvege
világot rejt
csak az írott
betű beszél

megszerkesztett
világotat
hogyan érzi
a fegyelem

1970

KAPITÁNY LÁSZLÓ

Könyvek mestere
te zenei lélek
hogyan öltözteted
a félénk műveket

mit láthat a kezed
ebben a világban
hogyha az életből
a könyvekbe lépsz

varázsló ujjakkal
hatolsz az anyagba
s a műről ránk ragyog
a szépülő derű

pótlék ez a fény is
élet helyett morzsák
a könyvek örömet
az ínségek fosztják

1970

KONCZ ISTVÁN

A költészet
fogyó holdja
benéz néha
az ablakon

más ügyekben
szaladgálva
elfelejtetd
az életed

a növekvő
gondok mögött
miért halkul
a szívverés

ki adja meg
ma az árát
ha az évek
botladoznak

1972

LATÁK ISTVÁN

Romokon a csárda
belül pedig
patkánylakta
álom-zárka

patkánylakta
pinceélet
csak padlásról
álmodozhat

penészes életed
nem szárítja
külső derű
se holdvilág

többet nem mosolyog
reád a sült malac
és a rózsák
elhervadnak

*a szép nők is
mást vadásznak
s az élet is
már elhagyott*

1969

MAURITS FERENC

*A lázadó színek
indulnak harcba
le kell győzi
a szürke unalmat*

*jöjjenek a szörnyek
ébreszteni a vén
hortyogókat
már régen itt a dél*

*minden vonal
egy hegyes tőr feygen
és a színek
a vérző valóság*

*mert ez a világ itt
örök nyugtalanság
s nem lehet nyugalom
mert talán meghalunk*

1971

MÉSZÁROS ZAKARIÁS

*A próféták
utódként
hová indulsz
álmaiddal*

*a tanítás
kételyeit
felcserélted
a sajtóval*

*a polgári
életből is
csak a felszín
jelentkezik*

*hová indulsz
ha az arcod
a maradást
elszenvedí*

1970

MOLNÁR CS. ATTILA

*A zentai
bajuszkirály
szakállat hord
álmaiban*

*ki a Tisza vizét issza
ölelgeti a kórságot
a jó füstölt kolbászt
eszik a patkányok*

*három szomszédasszony
nézné hogyha látná
a nagy harcsák
álmokban úszkálnak*

*a zentai lányok
regényre vágnak
íródik az álom
a bajusz regénye*

*pálinkában
fő a kórság
és a szépséget is
elvitte a macska*

1971

SZIRMAI KÁROLY

*Életed lassan
elvész a ködben
hová beszélsz
a süket időnek*

*kemény telek után
kopár ez a tavasz
senki se hív
senki se marasztal*

*távozó lépteid
az idő elnyeli
s mi maradhat
a kevésből*

1970

VÁRADY TIBOR

*A jogtudós
jogtalanul
éli a csend
gondolatát*

*törvények és
szabályok közt
néha besüt
a művészet*

*az emberség
álmaiból
ki süt nekünk
ma kenyeret*

*egy kis mosolyt
és kultúrát
s az emberség
meleg szavát*

*egy keveset
a jószágból
hogy az arcunk
tisztá legyen*

1972

JEGYZET A VERSEKHEZ

Az Életjel kiadásában 1969-ben jelent meg *Kortársaim* című versciklusom. Ebben a sorozatban 50 vajdasági művész és közéleti ember portréját próbáltam megrajzolni. Céлом az volt, hogy a vajdasági kulturális élet néhány személyiségéről szubjektív arcképet adjak és rajtuk keresztül bizonyos körképet is erről a korról és tájról.

A későbbi években újabb portrékkal egészítettem ki ezt a sorozatot. Most ezt a sorozatot adom közre úgy, ahogyan azt az elmúlt években megírtam.

Arcképeim legnagyobb fogyatékosága, hogy csak az tudja teljesen megérteni (és talán értékelni) őket, aki személyesen is ismeri a versek tárgyául vett személyek életét, munkásságát és emberi viszonyait.

Ezért ezek a versek nagyon is időhöz, helyhez és kulturális viszonyokhoz vannak kötve. Emiatt ezen kívül sajnos igen kevés értelmük és jelentőségük van.

DÉSI ÁBEL